

Ankenævnet *for* Forsikring

Den 5. november 2025 blev i sag nr. 103454:

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

mod

LB Forsikring A/S
Amerika Plads 15
2100 København Ø

afsagt

k e n d e l s e :

Forsikringstageren har retshjælpsforsikring. I brev af 22/4 2025 har klagerens advokat bl.a. anført:

"Lærerstandens Brandforsikring har ved mail af 23. januar 2025 meddelt afslag på retshjælpsdækning til landsretssagen i ovennævnte sag. Da jeg ikke er enig i forsikringsselskabets afgørelse, ønsker jeg hermed at påklage denne, jf. bemærkningerne nedenfor.

Det er Lærerstandens Brandforsikrings vurdering, at der ikke er en tilstrækkelig sikkerhed for, at min klient [klageren], kan vinde sagen i Landsretten. Forsikringsselskabet har i deres vurdering lagt vægt på, at byretten fandt hændelsesforløbet uklart. På den baggrund vurderer forsikringsselskabet, at min klient ikke vil kunne overbevise Landsretten om, at der foreligger et klart hændelsesforløb, hvorved min klients [barn] grundet en uagtsom adfærd har pådraget sig et erstatningsansvar.

Landsretten har ved deres behandling af sagen fundet, at denne er egnet til afgørelse på skriftligt grundlag, jf. retsplejelovens § 387. Dette er sket under hensyn til sagens begrænsede problemstilling og de forklaringer, der allerede er afgivet under sagens behandling i byretten. Landsretten finder altså, at der er dokumenteret et hændelsesforløb, som giver Landsretten mulighed for at træffe den korrekte afgørelse i sagen.

Sagen for Landsretten skal således *ikke* omhandle dokumentation af hændelsesforløbet. Der skal derimod foretages en ny juridisk vurdering af, at *det er* en uagtsom handling at cykle ind i en anden. Dette gælder uanset, hvad der er årsagen hertil. Bedømmelsen af uagtsomhed skal bedømmes ud fra den konkrete handlings farlighed og skadeevne samt de konkrete muligheder, skadevolderen havde for at undgå skaden.

Ankenævnet for Forsikring

2.

103454

Det er min klare opfattelse, at der i sagen er tale om en uagtsom handling, hvorefter min klients [barn] har pådraget sig et erstatningsansvar. Min klient har således udsigt til at få medhold i Landsretten, hvorfor jeg mener, at Lærerstandens Brandforsikrings afslag på retshjælpsdækning ikke er berettiget.

Jeg henviser i forlængelse med ovenstående ligeledes til kendelse fra Ankenævnet for Forsikring af 3. august 2016 i sag nr. 89300, hvori forsikringsnævnet finder, at der er grundlag for at antage, at klageren har rimelig grund til at føre sagen, når klageren er påført betydelige skader. På den baggrund finder forsikringsnævnet at det er rimeligt, at klageren får en domstolsprøvelse af sagen, når der – ligesom i nærværende sag – er tale om et meget stort erstatningskrav.

Jeg mener således, at der er en rimelig grund til at føre sagen i Landsretten og at Lærerstandens Brandforsikring dermed bør tilpligtes at dække omkostningerne hertil."

Selskabet har den 15/5 2025 til nævnet bl.a. redegjort for sagsforløbet og afgørelsen således:

"Vi har modtaget ankenævnsklagen fra vores medlem [klageren] ved advokat ... (herefter benævnt 'vores medlem') over vores afslag på forhåndstilsagn til retshjælpsdækning til en ankesag ved ... Landsret i anledning af medlemmets cykelulykke den 4. marts 2020.

Afslaget på retshjælpsdækninger er givet med den begrundelse, at der ikke er en rimelig grund til at føre ankesagen.

Som **bilag A** vedlægges betingelserne for retshjælpsforsikringen.

Sagsfremstilling

Medlemmet var den 4. marts 2020 ude at cykle med sit 12-årige barn, i hvilken forbindelse medlemmet faldt på cyklen og kom til skade. Medlemmet anmeldte to dage senere skaden til sin ulykkesforsikring i LB. I anmeldelsen til ulykkesforsikringen er der spurgt til, om andre personer var indblandet i skaden, til hvilket medlemmet har svaret 'nej'. Vi anerkendte samme dag, at der var tale om et ulykkestilfælde omfattet af ulykkesforsikringen.

Næsten to år senere – den 16. februar 2022 – anmeldte medlemmet ved sin advokat ulykken til medlemmets barns ansvarsforsikring i LB, idet det blev gjort gældende, at barnet var erstatningsansvarligt for medlemmets tilskadekomst. Det blev oplyst, at vores medlem '*cyklede sammen med sin 12-årige [barn], som ved ulykken kørte ind foran sin moder og påkørte hendes forhjul, hvorved [vores medlem] væltede på sin cykel.*' Uddybende blev det oplyst, at vores medlem og hendes barn cyklede ved siden af hinanden på cykelstien, og at barnet ville overhale sin mor og køre ind foran hende, fordi cykelstien mundede ud i en vej. '*I forbindelse med den hastige overhaling kommer [barnet] grundet ivrighed i slinger. [Barnet] foretager derfor en undvigemanøvre, men fejlvurderer afstanden, hvormed [barnets] baghjul rammer moderens – [vores medlems] – forhjul, som styrter voldsomt.*'

Vores medlem har i kommunalt oplysningsskema af 31. marts 2020 oplyst, at '*Jeg faldt på min cykel, da mit cykelstyr blev flettet ind i [mit barns]'*

Af journalnotat af 20. april 2021 fra neurolog 1 fremgår det, at vores medlem '*Væltede på cykel og fik viklet cykelstyr ind i [barns] cykel.*'

Det fremgår af speciallægeerklæring af 4. december 2021 fra neurolog 2, at vores medlem '*Vælter på cykel. Forud herfor er [barn] væltet på cykel og cyklerne vikles ind i hinanden*'.

Ansvarsforsikringen afviste den 5. juli 2022, at medlemmets barn havde pådraget sig et ansvar ved ulykken. Der blev henvist til, at der var divergens mellem de foreliggende oplysninger om sagens faktiske omstændigheder.

Der blev klaget over afslaget på dækning, og under klagesagens behandling fremlagde vores medlem en udtalelse af 22. december 2022 fra vores medlems barn. Heraf fremgår det, at '*Jeg kom kørende på cykel ved siden af min mor på hendes inderside. Jeg ville overhale min mor og kom til at køre ind i hende. Da jeg overhaler slingrer min cykel samtidig og mit bagdæk rammer min mors cykel, så vi begge falder (...)*'.

Ved afgørelse af 23. marts 2023 fastholdt den klageansvarlige dækningsafslaget på vores medlems barns ansvarsforsikring. Der blev navnlig lagt vægt på, at der var divergerende oplysninger om hændelsesforløbet, og at udtalelsen fra vores medlems barn ikke kunne indeholdes i de tidligere beskrivelser af årsagen til uheldet. Ud fra de foreliggende oplysninger fandtes det endvidere ikke sandsynliggjort, at vores medlems barn havde handlet ansvarspådragende.

Medlemmet anmodede herefter om retshjælpsdækning til at udtage stævning mod sit barn med påstand om betaling af ca. 3,8 mio. kr. med tillæg af procesrente.

Anmodningen om forhåndstilsagn om retshjælpsdækning blev afslået den 20. april 2023 med henvisning til, at det ikke var sandsynliggjort, at vores medlem kunne løfte bevisbyrden for, at hendes barn havde pådraget sig et erstatningsansvar. Der blev blandt andet lagt vægt på, at der var flere forskellige forklaringer om det faktiske hændelsesforløb, og at forklaringerne afveg væsentligt fra hinanden. Der blev også lagt vægt på, at der ikke var fremlagt vidneforsikringer eller andre beviser, der kunne bekræfte hændelsesforløbet.

Medlemmet fremsendte herefter den 10. maj 2023 en anmodning om revurdering og efterfølgende en vidneerklæring af 31. maj 2023 fra en bilist. Af vidneerklæringen af fremgår følgende: '*Jeg var for nogle år siden vidne til en cykeluheld, hvor jeg ser [et barn] komme cyklende med sin mor. [Barnet] vil overhale sin mor og vil cykle udenom. [Barnet] bliver usikker på cyklen og rammer min mors baghjul og den begge vælter (...)*'.

Afslaget på forhåndstilsagn om retshjælpsdækning blev fastholdt den 1. juni 2023.

Medlemmet indbragte herefter sagen for den klageansvarlige, der ved afgørelse af 19. juni 2023 ligeledes fastholdt afslaget på baggrund af de divergerende oplysninger om, hvordan uheldet var sket, og årsagen hertil. Det fandtes på baggrund af sagens oplysninger ikke sandsynliggjort, at vores medlem kunne løfte bevisbyrden for, at hendes barn havde handlet ansvarspådragende.

LB's afslag på forhåndstilsagn om retshjælpsdækning blev indbragt for ankenævnet, der ved kendelse af 29. november 2023 i sag nr. 100047 tilpligtede LB at give vores medlem forhåndstilsagn om retshjælpsdækning til sagens førelse. Kendelsen blev afsagt med dissens, hvor flertallet lagde vægt på, at et vidne havde overværet hændelsen, og at vidnet ville kunne afgive forklaring under vidneansvar ved en domstol, som i den forbindelse ville kunne afveje bevisværdien af vidnets for-

klaring og øvrige beviser i sagen. Mindretallet lagde navnlig vægt på, at der på baggrund af de modstridende bevisbeskrivelser af hændelsesforløbet ikke var rimelig grund til at antage, at en domstol ville komme frem til, at barnet havde handlet ansvarspådragende.

Ved byrettens dom af 9. december 2024 blev LB frifundet. Dommen fremlægges som **bilag B**.

Af dommens gengivelse af bilistens vidneforklaring fremgår blandt andet, at *'Hun så på cykelstien en kvinde på cykel, som kørte inderst, og [et barn] på cykel, som kørte yderst og lidt foran kvinden. [Barnet] var ved at foretage en overhaling udenom kvinden og begyndte at slingre. [Barnet] svingede usikkert med sit cykelstyr og kørte ind i kvinden. (...) [Barnet] blev usikker med styret og ramte kvindens cykels baghjul. De mistede begge kontrollen og væltede. Hun ved ikke, hvorfor [barnet] kom i slinger'*.

Af dommens gengivelse af vores medlems barns forklaring fremgår blandt andet, at *'[Barnet] kørte ind i sin mor, men [barnet] ved ikke hvordan. [Barnet] kørte indenom sin mor. [Barnet] ville overhale hende indenom. [Barnet] husker ikke, hvorfor [barnet] ville overhale. Eftersom [barnet] var ustabil, vikledede deres styr sig ind i hinanden, og de faldt.'* Foreholdt sin tidligere skriftlige udtalelse af 22. december 2022 oplyste barnet, at det i dag ikke husker ulykken sådan.

I dommens præmisser har retten navnlig lagt vægt på, at forklaringerne afgivet under hovedforhandlingen på visse punkter er divergerende, også i forhold til de oplysninger, der tidligere er fremkommet fra sagsøger. Retten fremhæver også, at bilistens skriftlige udtalelse af 31. maj 2023, som er mere end 3 år efter episoden, stort set er i overensstemmelse med forklaringen under hovedforhandlingen. Bilisten ved ikke, hvorfor barnet kom i slinger, eller hvad årsagen til faldet var. Retten

konstaterede desuden, at der ikke var oplysninger om, med hvilken hastighed og afstand, sagsøger og hendes barn cyklede, ligesom der ikke forelå sikre oplysninger om de trafikale forhold på stedet. *'Under disse omstændigheder, og således som sagen er forelagt og ført for retten, finder retten, at der ikke er fuldt tilstrækkeligt holdepunkt for at fastslå, at [barnet] i forbindelse med episoden har foretaget en uagtsom handling, hvorfor sagsøgtes frifindelsespåstand tages til følge.'*

Den 23. december 2024 har vores medlem søgt om retshjælpsdækning til at anke byrettens dom til ... Landsret. Ansøgningen er fremlagt af vores medlem, og medlemmets ankestævning af samme dato fremlægges som **bilag C**. For landsretten har vores medlem nedlagt den samme påstand og de samme anbringender som for byretten, ligesom vores medlem har påberåbt sig den samme bevisførelse med supplerende afhøring af vores medlem, vores medlems barn samt af bilisten.

Den 23. januar 2025 gav LB afslag på forhåndstilsagn om retshjælpsdækning. I afslaget blev der blandt andet lagt vægt på, at hændelsesforløbet efter bevisførelsen for byretten var uklart, og at bilisten ikke kunne redegøre for, hvad årsagen til faldet var, herunder hvorfor vores medlems barn kom i slinger. Der blev også lagt vægt på, at bevisførelsen for landsretten ville være den samme som for byretten, herunder de samme vider, der skulle afgive forklaring. Afslaget på dækning er fremlagt af vores medlem.

Ved retsbog af 12. februar 2025 anmodede ... Landsret sagens parter om at tilkendegive, om de var enige med landsretten i, at sagen *'under hensyn til sagens begrænsede problemstilling og de forklaringer, der allerede er afgivet under sagens behandling i byretten, [...] er egnet til afgørelse*

på skriftligt grundlag, jf. retsplejelovens § 387'. Sagens parter har begge erklæret sig enige heri. Retsbogen fremlægges som **bilag D**.

Den 24. februar 2025 fastholdt LB's klageansvarlige afslaget på forhåndstilsagn om retshjælpsdækning. Afslaget er fremlagt af vores medlem.

Den 12. marts 2025 bad vores medlem LB om at revurdere afslaget på retshjælpsdækning på baggrund af landsrettens beslutning om at behandle sagen på skriftligt grundlag. Efter vores medlems opfattelse er beslutningen om skriftlig behandling et udtryk for, at landsretten har fundet hændelsesforløbet tilstrækkeligt dokumenteret, og at retten dermed kun skal tage stilling til skyldsspørgsmålet. Brevet er fremlagt af vores medlem.

Den 13. marts 2025 fastholdt LB sit afslag på retshjælpstilsagn, da landsrettens beslutning om, at sagen skulle behandles på skriftligt grundlag, alene var af procesledende karakter. Afgørelsen er fremlagt af vores medlem.

Sagen er herefter indbragt for ankenævnet.

Vores vurdering af sagen

Foranlediget af vores medlems klage til ankenævnet har vi gennemgået sagen. Afslaget på forhåndstilsagn om retshjælpsdækning til sagens behandling for ... Landsret fastholdes.

Det fremgår af forsikringsbetingelsernes punkt 3.2, at det er en betingelse for retshjælpsdækning, at der er rimelig grund til at indbringe tvisten for domstolene eller voldgift. Endvidere fremgår det af punkt 7.a), at forsikringen ikke dækker omkostninger, der ikke er afholdt med rimelig grund, f.eks. hvis sikrede ikke skønnes at have rimelig grund til at føre sagen.

Efter en samlet vurdering af sagens beviser, herunder de for byretten afgivne forklaringer, samt byretsdommens udfald og præmisser, er det vores vurdering, at vores medlem ikke har rimelig udsigt til at kunne løfte bevisbyrden for, at hendes barn var årsag til ulykken, endsige at ulykken blev forvoldt ved en ansvarspådragende handling fra barnets side.

Vi har ved vurderingen lagt vægt på dommen, hvor retten har fundet,

- at medlemmet har afgivet divergerende forklaringer om ulykken,
  - (vi bemærker, at medlemmet kort efter ulykken har oplyst, at der ikke var andre personer indblandet i ulykken, og at hun faldt på cyklen. Efterfølgende er det forklaret, at medlemmets og barnets *cykelstyr blev flettet sammen*. Siden er det forklaret, at barnet påkørte *medlemmets forhjul*. Det er også forklaret, at medlemmets barn forud for hendes eget fald var *væltet på cykel*, hvorefter cyklerne blev viklet ind i hinanden).
- at medlemmet for retten har oplyst, at hun ikke kan huske ulykken,
  - (ifølge partsforklaringen kørte hun og barnet ved siden af hinanden – hun vistnok yderst, barnet inderst – og pludselig hang hun i luften, hvorefter alt blev mørkt. Da hun lå på jorden, så hun sit barn vælte).
- at medlemmets barn ikke ved, hvordan hun kørte ind i medlemmet, men at barnet ville overhale medlemmet indenom. Barnet husker ikke hvorfor, det ville overhale,
- at barnet huskede ulykken anderledes i retten i forhold til sin tidligere, skriftlige forklaring,

- (ifølge den skriftlige forklaring af 22. december 2022 kørte barnet på medlemmets inder-side, og kom til at køre ind i medlemmet pga. slinger, da barnet ville overhale, idet *barnets cykels bagdæk* ramte medlemmets cykel, så de begge faldt).
- at bilisten ikke havde set, hvad der var foregået inden ulykken, og i øvrigt havde en divergerende opfattelse af ulykkens omstændigheder i forhold til medlemmet henholdsvis medlemmets barn,
  - (ifølge bilisten kørte barnet på ydersiden af medlemmet og lidt foran, fordi hun var ved at foretage en overhaling. På grund af slinger ramte barnet *medlemmets cykels baghjul*, hvorefter de begge væltede).
- at der ikke foreligger oplysninger om, hvilken hastighed og afstand medlemmet og hendes barn cyklede med, ligesom der ikke foreligger sikre oplysninger om de trafikale forhold på stedet.

Vi har også lagt vægt på, at medlemmet ikke i forbindelse med ankesagen har fremlagt nye beviser, der sandsynliggør, at landsretten vil komme frem til et anderledes resultat end byretten. Det følger da også forudsætningsvis af landsrettens forslag om skriftlig behandling af sagen, jf. retsplejelovens § 387, at landsretten må anse det for ubetænkeligt at afgøre sagen uden yderligere forklaringer fra

vores medlem, hendes barn og bilisten.

Selv *hvis* landsretten måtte finde det bevist, at ulykken skete ved, at medlemmets barn kørt ind i medlemmet, beviser dette ikke, at vores medlems barn herved handlede ansvarspådragende, som er en betingelse for at ifalde erstatningsansvar.

Af medlemmet og hendes barns beskrivelse af hændelsesforløbet synes det at fremgå,

- at de cyklede ved siden af hinanden,
- at vores medlems barn cyklede på indersiden
- at vores medlems barn ville cykle foran sin mor, fordi cykelstien udmundede i en vej,
- at vores medlems barns cykel kom i slinger i forbindelse med, at barnet satte farten op, og at barnet i den forbindelse ramte medlemmets cykel.

Selv *hvis* dette forløb lægges til grund, så udgør det efter vores vurdering ikke en ansvarspådragende handling. Som sagen er oplyst, må det lægges til grund, at vejforholdene ændrede sig sådan, at man ikke længere kunne cykle ved siden af hinanden. Derfor forekommer det velbegrundet, at barnet ville cykle op foran sin mor (dette kan i øvrigt ikke betegnes som en overhaling indenom).

Under de konkrete omstændigheder kan det heller ikke betragtes som en ansvarspådragende handling, at man træder kraftigt i pedalerne for at komme op i fart, og at ens cykel herved kommer i slinger. Det påhviler yderst kørende at holde afstand til inderst kørende, og dette gælder særligt, når den yderst kørende er en voksen, og den inderst kørende er et barn på 12 år.

***

I ankenævnets kendelse af 100.047 nåede flertallet – trods de divergerende forklaringer i sagen – frem til, at LB skulle anerkende, at der var rimelig grund til at føre sagen henset til, at vidnet ville *'kunne afgive forklaring under vidneansvar ved en domstol, som i den forbindelse vil kunne afveje bevisværdien af vidnets forklaring og øvrige beviser i sagen'*, og at denne vidneforklaring kunne have afgørende betydning for ansvarsbedømmelsen. Nu *har* byretssagen været ført, og vidnet har afgivet forklaring, og vidneforklaringen førte ikke til, at medlemmet kunne løfte bevisbyrden for, at barnet var erstatningsansvarlig for medlemmets personskade. Ankesagen skal som anført føres

på skriftligt grundlag og altså uden yderligere vidneforklaringer. Vi finder derfor, at der ikke er rimelig udsigt til, at ankenævnsagen vil få et andet udfald end byretssagen.

Ankenævnet er velkommen til at kontakte LB, hvis der måtte være behov for yderligere oplysninger. Vi forudsætter, at ankenævnet er i besiddelse af alle dokumenter, som lå til grund for ankenævnets afgørelse i sag nr. 100047."

Klagerens advokat har i brev af 12/6 2025 til nævnet bl.a. anført:

"Det er fra [klagerens] side overordnet under sagens førelse for Landsretten gjort gældende, at:

1. Det er bevist, at [barnet] cyklede ind i [klageren]
2. Det er uagtsomt at cykle ind i en anden

[Klagerens] opfattelse er, at [barnet] foretog en uagtsom handling, da [barnet] cyklede ind i [klageren] den 4. marts 2020, så de begge væltede på cykel.

Nærmere om sagens faktum

Under sagens førelse for byretten har [vidne] afgivet forklaring. [Vidne] holdt den 4. marts 2020 i kø i sin bil, hvor hun så kvinden ([klageren]) og [barnet] fra en lidt skrå vinkel. Hun forklarede for byretten, at hun på cykelstien så en kvinde på cykel, som kørte inderst, og [et barn] på cykel, som kørte yderst og lidt foran kvinden, da ... begyndte at slingre. [Barnet] blev usikker med styret og ramte kvindens baghjul. De mistede kontrollen og væltede. Kvinden var ikke faldet, hvis [barnet] ikke var cyklet ind i hende. [Vidne] vidste ikke, hvad årsagen til faldet var. Hun havde ikke set, hvad der var sket forinden hun fik øje på dem. Da hun så [barnet] komme i slinger tænkte hun, at hun ville vælte lige om lidt, og at det ikke så godt ud.

[Vidne] gik efter faldet hen til [barnet] og kvinden og kørte dem hjem.

[Klageren] ringede efter faldet til Lægevagten ... (bilag 1). Her fortalte [klageren], at hun var faldet på cykel sammen med [sit barn]. Hun havde slået hovedet og hun var forvirret.

De forklaringer som både [klageren] og [barnet] har afgivet for byretten er på visse punkter divergerende med de oplysninger, som tidligere er fremkommet fra [klageren] i forbindelse håndtering af cykelulykkens følger, herunder særligt i behandlingsmæssigt øjemed og i kommunal afklaring.

Det forhold, at sagens faktiske forhold først sker ved bevisførelse for byretten, er ikke ensbetydende med, at de faktiske omstændigheder omkring cykelulykken den 4. marts 2020 ikke er klarlagt.

[Klageren] forklarede for byretten, at hun ikke husker, hvad der faktisk skete den 4. marts 2020, da [barnet] cyklede ind i hende.

[Klageren] pådrog sig ved cykelulykken en hjerneskade efter hjernerystelse og hjernetrauma. Dette underbygges af, at hun ved opkaldet til lægevagten siger: *'Jeg er forvirret'*. Det kan heller ikke udelukkes, at hun i forbindelse med faldet var bevidstløs. Dette har medført, at [klageren] i dag er tilkendt førtidspension, fordi symptomerne efter cykel-ulykken har medført, at [klagerens] funktionsevne er væsentligt nedsat og ikke kan forbedres.

[Klagerens] divergerende forklaringer om ulykken kan derfor ikke tillægges betydning i sagen - netop fordi hun ved ulykken pådrog sig et alvorligt hovedtraume – hvorfor der er en plausibel forklaring på hendes divergerende oplysninger om ulykken. Hun kan simpelthen ikke huske det.

For så vidt angår [barnet] skal [barnets] forklaringer om cykelulykken heller ikke tillægges betydning. [Barnet] var 11 år på skadestidspunktet, og blev først mere end to år efter, at ulykken var sket, adspurgt om de faktiske forhold. [Barnet] forklarede for byretten, at [barnet] ikke husker, hvordan [barnet] cyklede ind i [klageren]. [Barnet] husker, at det var [barnet] som cyklede ind i [klageren] og at [klageren] ikke var væltet på cykel, hvis [barnet] ikke var cyklet ind i hende.

Der er i sagen tale om en prekær relation mellem mor og [barn], hvilket også kommer til udtryk i deres manglende samtale om, hvad der egentlig skete, da de begge væltede på cykel. Herudover var [klageren] ikke klar over, at ulykkens faktiske omstændigheder har kunnet få betydning for hendes erstatning.

[Vidne] var det eneste øjenvidne til ulykken. Hun har ingen relation til hverken [klageren] eller [barnet], og har ingen kontakt haft til dem efter ulykken. [Vidne] har for byretten forklaret, at hun så, at det var [barnet], der cyklede ind i [klageren]. Hendes erindring er – modsat [klageren] og [barnet] – ikke tilsløret af fald, smerter, chok, m.v.

Det er derfor [vidnets] forklaring, som skal lægges til grund omkring hændelsesforløbet.

Efter bevisførelsen for byretten kan lægges til grund, at det er bevist, at [barnet] cyklede ind i [klageren], så de begge væltede.

Ansvarsbedømmelsen

[Barnet] var på skadestidspunktet 11 år. [Barnet] fyldte 12 år ... efter ulykken. Sagen skal derfor bedømmes efter reglerne om børns erstatningsansvar i erstatningsansvarslovens § 24 a.

Det betyder, at udgangspunktet om børns erstatningsansvar er en culpabedømmelse, hvor normen sættes efter barnets alder, og med større mulighed for lempelse af ansvaret, hvis der ikke er udsigt til, at skaden kan godtgøres af andre – eksempelvis en ansvarsforsikring.

Systematikken er toleddet:

1. Bedømmelse af ansvar
2. Er der grundlag for lempelse, hvor spørgsmålet om forsikringsdækning har afgørende betydning.

I litteraturen er der enighed om, at retspraksis sammenfattende må forstås sådan, at tilstedeværelsen af en ansvarsforsikring fører til, at der ikke kan opnås lempelse eller bortfald af erstatningsansvaret. [1]

I denne sag er der tale om en skade, som netop vil være dækket af en ansvarsforsikring (Lærerstandens Brandforsikring) – og derved en anden end [barnet] selv -, og juridisk set fører det til, at der ikke bliver tale om nogen lempelse af ansvarsgrundlaget, og det betyder, at omdrejningspunktet i sagen her er, om der med hjemmel i EAL § 24, 1. pkt. er et ansvarsgrundlag.

Bestemmelsen i EAL § 24, 1. pkt. om børns erstatningsansvar er udfyldt af retspraksis og litteratur: *'Ung alder er ikke i erstatningsretlig henseende en ansvarsfrihedsgrund. Ordene i § 24 a, 1. pkt. - »Barn under 15 år er erstatningspligtigt for skadegørende handlinger efter samme regler som personer over denne alder« -gør det klart at udgangspunktet er, at erstatningsreglerne på et givet område er de samme for voksne og børn, jf. ovenfor i afsnit 1. Dette er dog ikke ensbetydende med, at man anvender samme målestok ved afgørelsen af, om et barn henholdsvis en voksen har handlet culpøst. Traditionelt har reglen om børns erstatningsansvar været formuleret således, at et barn kun ifalder ansvar efter culpareglen, såfremt det har handlet anderledes, end et normalt barn på samme alder ville have handlet i en tilsvarende situation. [...] Forekommer det imidlertid mere hensigtsmæssigt at formulere culpareglen vedrørende børns erstatningsansvar således, at et barn ifalder ansvar, såfremt det har handlet anderledes, end børn på dets egen alder normalt handler (eventuelt ville have handlet) i den samme situation. Denne - mere virkelighedsnære - formulering synes at dække den foreliggende retspraksis lige så godt som den gamle.'* [2]

[1] Bo von Eyben og Helle Isager: Lærebog i erstatningsret, 9. udgave, 1. oplag, 2019, side 148.

[2] Ibid. s. 40

Ved bedømmelsen af ansvarsgrundlaget, skal der foretages en bonus-pater bedømmelse med afsæt i barnets alder. Det fremgår af bl.a. U 1974.934 V.

Det er under sagen gjort gældende, at [barnet] efter sin alder (blev 12 år ...) var en habil cyklist. Derudover forklarede [barnet] for byretten, at [barnet] var usikker på sin cykel, fordi det var en relativ ny cykel.

I dansk retspraksis er der en tendens til en streng ansvarsbedømmelse af børn i trafikken. Isagers Lærebog om erstatningsret fremgår det: *'Som cyklist bedømmes børn temmelig strengt, når de volder skade, hvad enten deres fejl består i, at de undlader at overholde vigepligten, eller de forsømmer at holde bane. Ved afgørelsen FED 2000.1621 V blev en 7-årig dreng fundet ansvarlig for sin mors tilskadekomst, da sønnen umotiveret cyklede ind foran moderen, som derved styrtede på sin cykel.'* [3]

FED 2000.1621 V minder meget om nærværende sag. Her blev en 7-årig dreng – det vil sige 4-5 år yngre end [barnet] – fundet ansvarlig for sin mors tilskadekomst, da han cyklede ind foran hende, så hun væltede på cykel. Under sagen var det moderen og sønnen, som blev afhørt. Det faktum som blev lagt til grund, fremgår af byretten præmisser: *'Retten lægger til grund, at sagsøgte pludselig svingende sin cykel ud til venstre ud foran sagsøgeren, som derved i sit forsøg på at undgå sammenstød væltede ned på asfalten med personskaade til følge. Efter bevisførelsen må det endvidere lægges til grund, at der [ikke] er nogen forklaring på, hvorfor sagsøgte foretog denne manøvre på sin cykel. Sagsøgte har derfor foretaget en uagtsom handling. Retten finder ikke, at sagsøgeren under kørslen har holdt en tilpas afstand til sagsøgte, eller at sagsøgeren ikke skulle have udvist en almindelig agtpågivenhed i forhold til sagsøgtes kørsel. Sagsøgeren har derfor ikke udvist egen skyld, hvorfor der ikke er grundlag for fordeling eller bortfald af erstatningsansvar.'*

Landsretten lagde ved bedømmelsen af erstatningsansvaret således vægt på, at eftersom der ikke var nogen forklaring på, hvorfor sønnen var cyklede ud foran sin mor, medførte at sønnen havde handlet erstatningspådragende.

Vurdering af sagen

Det er [klagerens] vurdering, at der efter sagens beviser og byrettens dom fortsat er rimelig grund til at indbringe sagen for Landsretten. Herudover er det også [klagerens] vurdering, at der er rimelig grund til at føre sagen for Landsretten.

Landsretten skal i sin bedømmelse inddrage praksis om børn i trafikken samt skader forvoldt uden en reel forklaring, hvilke begge fører til en streng ansvarsbedømmelse af børn, jf. det anførte herom under ansvarsgrundlaget.

[3] Ibid. side 141

Bedømmelsen af uagtsomhed for [barnet] skal - udover det ovenfor anførte om børns erstatningsansvar - bedømmes efter den konkrete handlings farlighed og skadeevne samt de konkrete muligheder, skadevolderen havde for at undgå skade.

Det er i sagen bevist, at det var [barnet], der cyklede ind i [klageren], så de væltede på cykel. Det var [barnet], som forårsagede cykelstyrtet. Det er [barnets] skyld, at [klageren] væltede.

Det gør i sig selv udgør en uagtsom handling, at [barnet] cyklede ind i [klageren]. Alene af den grund, skal [barnet] findes erstatningsansvarlig.

Da [barnet] cyklede ind i [klageren], så de væltede på cykel, handlede [barnet] ikke i overensstemmelse med, hvordan en anden 11-årig – snart 12-årig - ville have gjort. Det kan med rette forventes af et barn på den alder, at man kan gennemskue risikoen for at komme i slinger, og derved risikoen for at forvolde en anden skade, når der skal overhales en anden. Det er i overensstemmelse FED 2000.1621 V, da den 7-årige dreng blev fundet ansvarlig for sin mors tilskadekomst, da han umotiveret cyklede ind foran moren, som derved styrtede på sin cykel. Her fandt Landsretten - i en helt lignende situation - at skaderisikoen var tilstrækkelig påregnelig for en 7-årig, som kørte ud foran sin mor på en cykelsti, og så meget desto mere er risikoen påregnelig for en 11-årig – snart 12-årig.

Der er ikke øvrige omstændigheder i sagen, herunder hastighed, afstand, trafikale forhold mv. ikke kan føre til, at [barnet] ikke foretog en uagtsom handling.

Samlet set må det på baggrund af ovenstående konkluderes, at [barnet] ved ulykken den 4. marts 2020 foretog en uagtsom handling. Derfor er der rimelig grund udsigt til, at sagen vil få et andet udfald i Landsretten.

Dertil er der i sagen er nedlagt en påstand på kr. 4.108.261,75. Kravet udgør godtgørelse for varigt mén og svie og smerte, herudover tabt arbejdsfortjeneste og erstatning for tab af erhvervsevne. [Klageren] er som følge af ulykken tilkendt førtidspension. Sagen har derfor afgørende betydning for [klageren], hvilket tillige understøtter, at der er rimelig grund til at føre sagen."

Selskabet har i brev af 18/6 2025 til nævnet bl.a. anført:

"Vores bemærkninger i høringssvaret af 15. maj 2025 fastholdes.

LB har for landsretten påstået stadfæstelse og nedlagt de samme anbringender som for byretten. Ved sin prøvelse kan landsretten således *ikke* lægge til grund, at der er enighed mellem parterne om, at ulykken skyldtes vores medlems barns påkørsel af vores medlem.

Byretten har på baggrund af bevisførelsen fundet, *'at hændelsesforløbet er uklart'*. Vores medlem har ikke fremlagt nye beviser, der kan sandsynliggøre, at landsretten vil finde det bevist, at vores medlems barn cyklede ind i sin mor.

I relation til vores medlems standpunkt om, at hendes divergerende forklaringer om ulykken ikke skal tillægges betydning, fordi hun ikke kan huske, hvad der skete, og fordi hun ikke var klar over, at ulykkens faktiske omstændigheder kunne få betydning for hendes erstatningssag, bestrides dette. Efter almindelige principper om bevisers vægt tillægges forklaringer og oplysninger, der er afgivet før, man overhovedet havde et erstatningssøgsmål i tankerne, tværtimod stor betydning. I denne sag må det lægges til grund, at forklaringen om, at barnet var cyklet ind i vores medlem, først kom *efter*, at en advokat havde oplyst vores medlem om, at der ikke var nogen sag, hvis ingen havde påført hende skaden. Der henvises til partsforklaringen i byretsdommen.

Hvad angår vores medlems standpunkt om, at barnets forklaringer om ulykken heller ikke skal tillægges betydning, bestrides dette ligeledes. Et barn på næsten 12 år er udmærket i stand til at forstå et hændelsesforløb som det foreliggende. Det er muligt, at barnet mere end to år senere har glemt nogle detaljer, men denne bevisusikkerhed må håndteres efter de almindelige principper om bevisers vægt, herunder det forhold, at barnet er nærtstående. Det bemærkes i den forbindelse, at vores medlems barn for byretten har forklaret, at barnets og morens styr viklede sig ind i hinanden. Denne forklaring om årsagen til ulykken stemmer overens med de oplysninger, som vores medlem har afgivet i kommunalt oplysningsskema af 31. marts 2020, altså mindre end en måned efter uheldet den 4. marts 2020. Ifølge oplysningsskemaet faldt vores medlem på sin cykel, *'da mit cykelstyr blev flettet ind i [mit barns]'*. Hvis vores medlem ikke kan huske noget fra uheldet, har det derfor formodningen imod sig, at hun først skulle have talt med sit barn om årsagen til ulykken flere år senere på advokatens foranledning. I sin forklaring for byretten tog barnet afstand fra den skriftlige forklaring af 22. december 2022.

Hvad angår vidneforklaringen fra bilisten, bestrides det, at den skal lægges til grund for hændelsesforløbet. Forklaringen stemmer ikke overens med nogen af de øvrige forklaringer og oplysninger i sagen – hverken i forhold til den fysiske placering af de implicerede parter på uheldstidspunktet, eller hvordan barnets cykel skulle have ramt vores medlems cykel. Hertil kommer, at forklaringen først er afgivet den 31. maj 2023, altså mere end 3 år efter uheldet. Byretten har da heller ikke valgt at lægge bilistens vidneforklaring om hændelsesforløbet til grund.

Hvad angår ansvarsvurderingen, er det vores medlems bevisbyrde, at hendes barn har handlet anderledes end et normalt barn på samme alder ville have handlet i en tilsvarende situation. Vores medlem har fortsat ikke fremlagt nogen beviser, der sandsynliggør, at landsretten – i modsætning til byretten – vil finde denne bevisbyrde løftet.

I FED2000.1621V lagde landsretten efter bevisførelsen til grund, at der ikke var nogen forklaring på, hvorfor det 7-årige barn pludselig svingede sin cykel til venstre ud foran sagsøgeren. Derfor var der efter landsrettens opfattelse tale om en uagtsom handling. Selv hvis landsretten i nærværende sag måtte finde det bevist, at det var vores medlems barn, der cyklede ind i sin mor, er der

ikke fremlagt oplysninger, der sandsynliggør, at det skyldtes en culpøs handling fra barnets side. Der henvises til vores bemærkninger af 15. maj 2025, og det skal hertil supplerende anføres, at det må anses for helt sædvanligt, at et barn i 11-12-årsalderen kan være lidt usikker i balancen i tiden efter, at det har fået en ny og større cykel. Der henvises til barnets forklaring for retten.

Afslutningsvis skal det bemærkes, at det forhold, at vores medlems barn har en ansvarsforsikring, ikke i sig selv kan føre til, at barnet har pådraget sig et erstatningsansvar for følgerne af ulykken.

Samlet fastholdes det derfor, at vores medlem ikke har sandsynliggjort, at landsretten vil komme til et anderledes resultat end byretten."

Selskabet har i kommentar af 21/7 2025 til nævnet bl.a. anført:

"Som bilag E har vi uploadet ... Landsret dom af 4. juli 2025, der stadfæster byrettens dom med den af byretten anførte begrundelse. ... Landsrets dom bestyrker klart, at der ikke var rimelig grund til at føre landsretssagen."

Nævnet har fået forelagt bilag fra sagen, hvoraf nogle gengives nedenfor. Af nævnets afgørelse i sag 100.047 af 29/11 2023 fremgår bl.a.:

"Nævnet udtaler:

Klageren har anmodet om retshjælpsdækning til en retssag mod selskabet som ansvarsforsikringsselskab for klagerens barn. Sagen vedrører, om barnet er erstatningsansvarligt for den ulykke, som klageren var udsat for den 4/3 2020, hvor hun væltede på cykel med personskaade til følge.

Selskabet har afvist forhåndstilsagn om retshjælpsdækning under henvisning til, at klageren ikke har rimelig udsigt til at få medhold i søgsmålet. Selskabet har anført, at 'der i medlemmets flere første uafhængige forklaringer intet grundlag er for at statuere, at [barnet] har handlet ansvarspådragende. Disse første forklaringer må der lægges særlig vægt på i et tilfælde, hvor skadelidte og værgen for den påståede skadevolder er én og samme person, og hvor der således er et åbenbart interessesammenfald. Vi finder derfor, at den ganske anderledes forklaring, der er fremkommet næsten to år efter ulykken – og i forbindelse med et krav mod [barnets] ansvarsforsikring – ikke kan sandsynliggøre, at [barnet] bærer ansvaret for medlemmets tilskadekomst'. Selskabet har videre anført, at 'I vidneerklæringen er der givet en helt tredje forklaring på sammenstødet. Her er det angivet, at [barn] ville køre udenom vores medlem og derved ramte vores medlems *baghjul*, således at [barn] må have påkørt hende bagfra. Denne forklaring støtter således ingen af de tidligere beskrevne hændelsesforløb. I øvrigt bemærkes det, at det tidligere er anført, at [barn] reelt var den eneste, der kunne huske hændelsen, og der har os bekendt heller ikke tidligere været oplysninger om vidner til hændelsen'.

Klageren har anført, at man ikke kan 'lægge de tidsnære oplysninger/forklaringer om hændelsesforløbet til grund, idet [hun] var svært kognitivt svækket af hovedtraumet, chokeret og havde fokus på [sit barn]. I det hele taget kan [hendes] forklaringer ikke tillægges afgørende betydning, da de er oplyst i behandlingsmæssigt øjemed. I den mest tidsnære forklaring, opkaldet til vagtlægen, oplyser [klageren] blot, at hun og [barnet] er faldet på deres cykler – hun nævner intet om, hvordan det er sket – herunder heller intet om, at deres styr skulle været blevet flettet sammen. Der-

for kan det lægges til grund, at [klageren], som følge af hovedtraumet, ikke kan huske, hvordan styrtet skete. Vidneforklaringen støtter op omkring [barnets] ansvarspådragende adfærd. Ud fra udtalelsen kan det lægges til grund, at [barnet] ville overhale sin mor, blev usikker på cyklen, hvorved [barnet] påkørte sin mor. ... [Klageren] kunne ikke forudse, at hendes 12-årige [barn] under cykelturen ville være usikker/slingrede, som både vidnet og [barnet] selv udtaler var tilfældet. Det er således [barnets] slingren og overilethed, som var skyld i ulykken. Såfremt hændelsen om sammenfletning af styrene lægges til grund som mest sandsynlig, mener jeg fortsat, at det er [barnets] handling, der har forårsaget sammenfletningen og dermed styrtet'. Klageren har anført, at der grundet traumets omfang og de betydelige skader er rimelig grund til at føre sagen.

Af kommunalt oplysningsskema af 31/3 2020 fremgår det, at 'Jeg faldt på min cykel, da mit cykelstyr blev flettet ind i [mit barns]'

Af journalnotat af 20/4 2021 fra neurolog 1 fremgår det, at 'Væltede på cykel og fik viklet cykelstyr ind i [barns] cykel'.

Det fremgår af speciallægeerklæring af 4/12 2021 fra neurolog 2, at 'Vælter på cykel. Forud herfor er [barn] væltet på cykel og cyklerne vikles ind i hinanden'.

Af anmeldelse af 16/2 2022 fra klagerens advokat til barnets ansvarsforsikringsselskab fremgår det, at 'Hun cyklede sammen med sin 12-årige [barn], som ved ulykken kørte ind foran sin moder og påkørte hendes forhjul, hvorved [klageren] væltede på sin cykel', og 'I nærværende tilfælde er der tale om en situation, hvor mor og [barn] cykler ved siden af hinanden på cykelstien. I forbindelse med at cykelstien udmunder i en vej, vil den 12-årige [barn] overhale sin mor og køre ind foran hende. I forbindelse med den hastige overhaling kommer [barnet] grundet ivrighed i slinger. [Barnet] foretager derfor en undvigemanøvre, men fejlvurderer afstanden, hvormed [barnets] baghjul rammer moderens – [klagerens] – forhjul, som styrter voldsomt'.

Af udtalelse af 22/12 2022 fra barnet fremgår det, at 'Jeg kom kørende på cykel ved siden af min mor på hendes inderside. Jeg ville overhale min mor og kom til at køre ind i hende. Da jeg overhaller slingrer min cykel samtidig og mit bagdæk rammer min mors cykel, så vi begge falder men jeg når og gribe fra med mine hænder så jeg ik slog mit hoved, men det gør min mor ikke, så hun slog sit hoved'.

Det fremgår af vidneerklæring af 31/5 2023, at 'Jeg var for nogle år siden vidne til en cykeluheld, hvor jeg ser [et barn] komme cyklende med sin mor. [Barnet] vil overhale sin mor og vil cykle udenom. [Barnet] bliver usikker på cyklen og rammer min mors baghjul og den begge vælter. [Barnet] vælter næsten ud foran min bil. Jeg stopper og og hjælper dem begge op. [Barnet] har slået armen og moren har et sår i ansigtet. Jeg kører dem hjem til deres adresse, da de ikke kan cykle videre'.

Nævnets flertal udtaler:

Efter en gennemgang af sagen – herunder lydfilen fra klagerens samtale med vagtlægecentralen – finder flertallet efter en samlet vurdering, at der er rimelig grund til at føre retssag, jf. forsikringsbetingelsernes punkt 3.2 og punkt 7, litra a). Selskabet skal derfor anerkende, at klageren er berettiget til retshjælpsdækning i henhold til forsikringsbetingelserne.

Flertallet har blandt andet lagt vægt på, at et vidne efter det oplyste overværede hændelsen, og at vidnet vil kunne afgive forklaring under vidneansvar ved en domstol, som i den forbindelse vil kunne afveje bevisværdien af vidnets forklaring og øvrige beviser i sagen. Flertallet bemærker, at vidneforklaringen kan være afgørende for bedømmelsen af barnets handlinger, og at det fremgår af den skriftlige vidneerklæring af 31/5 2023, at '[Barnet] vil overhale sin mor og vil cykle udenom. [Barnet] bliver usikker på cyklen og rammer *min* [red: kursiveringerne er foretaget af nævnet] mors baghjul og *den* begge vælter. [Barnet] vælter næsten ud foran min bil. Jeg stopper *og og* hjælper dem begge op'.

Det, som selskabet i øvrigt har anført – herunder karakteren af de tidsnære noteringer om uheldets karakter, og det forhold, at klageren i telefonsamtalen med vagtlægecentralen lyder helt fattet – kan ikke føre til andet resultat.

Nævnets mindretal (1 medlem) udtaler:

Efter en gennemgang af sagen finder mindretallet, at der ikke er rimelig grund til at føre retssag, jf. forsikringsbetingelsernes punkt 3.2 og punkt 7, litra a). Mindretallet kan derfor ikke kritisere, at selskabet har afvist at yde forhåndstilsagn om retshjælpsdækning.

Mindretallet har blandt andet lagt vægt på, at der foreligger modstridende beskrivelser af hændelsesforløbet, og at det først er i forbindelse med anmeldelsen den 16/2 2022 til ansvarsforsikringsselskabet – næsten 2 år efter ulykken – at klagerens advokat oplyser, at ulykken skete som følge af, at barnet ville overhale klageren, hvorved barnets baghjul ramte klagerens forhjul. Mindretallet finder, at der på den baggrund ikke er rimelig grund for at antage, at en domstol vil komme frem til, at barnet har handlet ansvarspådragende

Det, som klageren i øvrigt har anført – herunder udtalelse af 22/12 2022 fra barnet og vidneerklæring af 31/5 2023 – kan ikke føre til andet resultat.

Mindretallet bemærker, at selskabet i brev af 19/6 2023 har anført, at 'Såfremt vores medlem fører sagen og får helt eller delvist medhold i, at [barnet] har handlet ansvarspådragende i forbindelse med ulykken, er du velkommen til at orientere os herom og fremsende (del-)dom med henblik på en fornyet vurdering af spørgsmålet om rimelig grund herunder en vurdering af sagens rimelighed i øvrigt'.

Der træffes afgørelse efter stemmeflertallet.

Som følge heraf
b e s t e m m e s :

Selskabet, LB Forsikring A/S, skal give forhåndstilsagn om retshjælpsdækning til sagens førelse. Eventuelle forfaldne beløb skal forrentes efter forsikringsaftalelovens § 24.

Klagegebyret tilbagebetales."

Af byrettens dom af 9/12 2024 fremgår bl.a.:

"Rettens begrundelse og resultat

Sagen vedrører, hvorvidt sagsøgers [barn], den 4. marts 2020, ..., har foretaget en uagtsom handling i forbindelse med, at ... og sagsøger den pågældende dag cyklede sammen på hver sin cykel, og at de begge væltede.

Ansvarsgrundlaget i sagen afgøres efter dansk rets almindelige culparegel, idet barn under 15 år er erstatningspligtigt for skadegørende handlinger efter samme regler som personer over denne alder, jf. erstatningsansvarslovens § 24 a. Det er sagsøger, som skal påvise et ansvarspådragende hændelsesforløb.

Forklaringerne afgivet under hovedforhandlingen er på visse punkter divergerende, også i forhold til de oplysninger, der tidligere er fremkommet fra sagsøger, som under hovedforhandlingen har forklaret, at hun ikke husker, hvad der skete. Herunder har sagsøger den 6. marts 2020 i forbindelse med anmeldelsen til ulykkesforsikringen oplyst, at der ikke var andre personer indblandet i skaden,

og hun har den 31. marts 2020 i et kommunalt oplysningsskema oplyst, at hun faldt på sin cykel, da hendes cykelstyr blev flettet ind i hendes [barns]. I sagsøgers advokats anmeldelse den 16. februar 2022 til ansvarsforsikringen er anført, at ... slingrede på sin cykel og kørte ind foran sagsøger og påkørte hendes forhjul.

[Barnet] har i en skriftlige udtalelse af 22. december 2022, dvs. ca. 2 år og 9 måneder efter episoden, anført, at [barnet] kom til at køre ind i sagsøger, da [barnet] ville overhale hende, og at [barnets] cykel i den forbindelse slingrede, og at [barnets] bagdæk ramte sagsøgers cykel, og har ikke som forklaret under hovedforhandlingen anført, at det skete, fordi [barnet] var ustabil på cyklen nogle gange.

[Vidnets] skriftlige udtalelse af 31. maj 2023, som er mere end 3 år efter episoden, er stort set i overensstemmelse med hendes forklaring under hovedforhandlingen, hvor hun dog yderligere har forklaret, at hun ikke ved, hvorfor ... kom i slinger, eller hvad årsagen til faldet var, samt at hun ikke så, hvad der var sket, forinden hun fik øje på sagsøger og [barnet].

Der foreligger ikke oplysninger med hvilken hastighed og afstand, sagsøger og [barnet] cyklede, ligesom der ikke foreligger sikre oplysninger om de trafikale forhold på stedet, herunder er det under hovedforhandlingen oplyst, at de under sagen af sagsøger fremlagte fotos ikke er fra ulykkestedet.

Retten finder på denne baggrund, at hændelsesforløbet er uklart.

Under disse omstændigheder, og således som sagen er forelagt og ført for retten, finder retten, at der ikke er fuldt tilstrækkeligt holdepunkt for at fastslå, at [barnet] i forbindelse med episoden har foretaget en uagtsom handling, hvorfor sagsøgtes frifindelsespåstand tages til følge.

Sagsomkostningerne er efter sagens værdi, forløb og udfald fastsat til dækning af advokatudgift med 60.000,00 kr. LB Forsikring A/S er ikke momsregistreret. Retten har lagt vægt på, at der er tale om en delhovedforhandling på under en retsdag, som alene har vedrørt ansvarsgrundlaget.

THI KENDES FOR RET:

LB Forsikring A/S frifindes.

Ankenævnet for Forsikring

16.

103454

[Klageren] skal til LB Forsikring A/S betale sagsomkostninger med 60.000,00 kr.
Beløbet skal betales inden 14 dage.

Sagsomkostningerne bliver forrentet efter rentelovens § 8 a."

Af udskrift af retsbog af 12/2 2025 fra landsretten fremgår bl.a.:

"Parterne har ved fremsendelse af en fælles afstemt tidsplan anmodet landsretten om, at der af-sættes tid fra kl. 9.30 til kl. 14.00 til hovedforhandling i sagen.

Landsretten finder under hensyn til sagens begrænsede problemstilling og de forklaringer, der al-lerede er afgivet under sagens behandling i byretten, at sagen er **egnet til afgørelse på skriftligt grundlag**, jf. retsplejelovens § 387.

Landsretten skal anmode parterne om at tilkendegive, om man er enig heri. I givet fald vil lands-retten sætte frister for parternes afsluttende procedureindlæg.

Hvis sagen skal afgøres efter mundtlig hovedforhandling, er det landsrettens skøn, at den kan af-vikles på ikke over 2 ½ timer. Landsretten kan i så fald tilbyde følgende tider til den mundtlige for-handling:

...

Advokaterne bedes venligst melde tilbage hurtigst muligt og **senest den 21. februar 2025**, om sa-gen ønskes skriftligt behandlet og i benægtende fald, hvilke dage der kan gives møde. Det be-mærkes, at tiderne i mellemtiden kan blive optaget af en anden sag.

Sagen udsat."

Af landsrettens dom af 4/7 2025 fremgår bl.a.:

"Landsrettens begrundelse og resultat

Landsretten er enig i byrettens begrundelse og resultat. Det, der er anført for landsretten, kan ik-ke føre til et andet resultat. Landsretten stadfæster derfor byrettens dom.

Efter sagens udfald skal [klageren] i sagsomkostninger for landsretten betale 30.000 kr. til LB For-sikring A/S. Beløbet er til dækning af udgifter til advokatbistand inkl. moms. Ud over sagens værdi er der ved fastsættelsen af beløbet til advokat taget hensyn til sagens omfang og forløb, herunder at sagen alene har vedrørt ansvarsgrundlaget, og at ankesagen er behandlet uden mundtlig ho-vedforhandling.

THI KENDES FOR RET:

Byrettens dom stadfæstes.

I sagsomkostninger for landsretten skal [klageren] inden 14 dage betale 30.000 kr. til LB Forsikring A/S. Beløbet forrentes efter rentelovens § 8 a."

Det fremgår af forsikringsbetingelserne:

"3.2 RIMELIG GRUND

Det er en betingelse for dækning, at der er rimelig grund til at indbringe tvisten for domstolene eller voldgift. Hvis der efter LB Forsikrings opfattelse ikke er rimelig grund, skal LB Forsikring begrundes det.

...

7. Hvilke omkostninger er ikke dækket

Følgende omkostninger er ikke omfattet af retshjælpsdækningen:

a) Omkostninger, som ikke er afholdt med rimelig grund, f.eks. hvis sikrede ikke skønnes at have rimelig grund til at føre sagen, eller fordi omkostningerne ikke står i rimeligt forhold til sagens genstand"

Nævnet udtaler:

Klageren anmodede om retshjælpsdækning til en retssag mod selskabet som ansvarsforsikringsselskab for klagerens barn. Sagen vedrørte, om barnet var erstatningsansvarligt for den ulykke, som klageren var udsat for, hvor hun væltede på cykel med personskaade til følge. I sag 100.047 fandt nævnets flertal, at der var rimelig grund til at føre retssag, hvorefter selskabet gav retshjælpsdækning til sagen. Klageren fik ikke medhold i byretten, og hun anmodede selskabet om retshjælpsdækning til ankesagen. Selskabet afviste dækning under henvisning til, at der ikke var rimelig grund til at føre ankesagen.

Klageren har anført, at der er rimelig grund til at føre sagen i landsretten, idet der skal foretages en ny juridisk vurdering af, om det er en uagtsom handling at cykle ind i en anden. Klageren har anført, at uagtsomhed skal bedømmes ud fra den konkrete handlings farlighed og skadeevne samt de konkrete muligheder, som skadevolderen havde for at undgå skaden. Det er klagerens opfattelse, at hun havde udsigt til at få medhold i landsretten.

Selskabet har anført, at klageren ikke har haft rimelig udsigt til at kunne løfte bevisbyrden for, at barnet var årsag til ulykken, endsige at ulykken blev forvoldt ved en ansvarspådragende handling fra barnets side. Klageren har under ankesagen ikke fremlagt nye beviser, der sandsynliggør, at landsretten vil komme frem til et anderledes resultat end byretten. Det følger også forudsætningsvis af landsrettens forslag om skriftlig behandling af sagen, jf. retsplejelovens § 387, at landsretten må anse det for ubetænkeligt at afgøre sagen uden yderligere forklaringer fra klageren, hendes barn og bilisten.

Det fremgår af byrettens dom af 9/12 2024, at "Ansvarsgrundlaget i sagen afgøres efter dansk rets almindelige culparegel, idet barn under 15 år er erstatningspligtigt for skadegørende handlinger efter samme regler som personer over denne alder, jf. erstatningsansvarslovens § 24 a. Det er sagsøger, som skal påvise et ansvarspådragende hændelsesforløb. Forklaringerne afgivet under hovedforhandlingen er på visse punkter divergerende, også i forhold til de oplysninger, der tidligere er fremkommet fra sagsøger, som under hovedforhandlingen har forklaret, at hun ikke husker, hvad der skete. Herunder har sagsøger den 6. marts 2020 i forbindelse med anmeldelsen til ulykkesforsikringen oplyst, at der ikke var andre personer indblandet i skaden, og hun har den 31. marts 2020 i et kommunalt oplysningsskema oplyst, at hun faldt på sin cykel, da hendes cykelstyr blev flettet ind i hendes [barns]. I sagsøgers advokats anmeldelse den 16. februar 2022 til ansvarsforsikringen er anført, at ... slingrede på sin cykel og kørte ind foran sagsøger og påkørte hendes forhjul. [Barnet] har i en skriftlige udtalelse af 22. december 2022, dvs. ca. 2 år og 9 måneder efter episoden, anført, at [barnet] kom til at køre ind i sagsøger, da [barnet] ville overhale hende, og at [barnets] cykel i den forbindelse slingrede, og at [barnets] bagdæk ramte sagsøgers cykel, og har ikke som forklaret under hovedforhandlingen anført, at det skete, fordi [barnet] var ustabil på cyklen nogle gange. [Vidnets] skriftlige udtalelse af 31. maj 2023, som er mere end 3 år efter episoden, er stort set i overensstemmelse med hendes forklaring under hovedforhandlingen, hvor hun dog yderligere har forklaret, at hun ikke ved, hvorfor ... kom i slinger, eller hvad årsagen til faldet var, samt at hun ikke så, hvad der var sket, forinden hun fik øje på sagsøger og [barnet]. Der foreligger ikke oplysninger med hvilken hastighed og afstand, sagsøger og [barnet] cyklede, ligesom der ikke foreligger sikre oplysninger om de trafikale forhold på stedet, herunder er det under hovedforhandlingen oplyst, at de under sagen af sagsøger fremlagte fotos ikke er fra ulykkesstedet. Retten finder på denne baggrund, at hændelsesforløbet er uklart. Under disse omstændigheder, og således som sagen er forelagt og ført for retten, finder retten, at der ikke er fuldt tilstrækkeligt holdepunkt for at fastslå, at [barnet] i forbindelse med episoden har foretaget en uagtsom handling, hvorfor sagsøgtes frifindelsesspøstand tages til følge".

Ankenævnet for Forsikring

19.

103454

Efter en gennemgang af sagen finder nævnet, at der ikke har været rimelig grund til at føre ankesagen. Nævnet kan derfor ikke kritisere selskabets afgørelse.

Nævnet har blandt andet lagt vægt på, at nævnet i sag 100.047 lagde vægt på, at vidnet, der overværede hændelsen, ville kunne afgive forklaring ved en domstol, som ville kunne afveje bevisværdien af vidnets forklaring og øvrige beviser i sagen.

Nævnet har også lagt vægt på, at byretten fandt, at hændelsesforløbet var uklart, og at der ikke var fuldt tilstrækkeligt holdepunkt for at fastslå, at barnet foretog en uagtsom handling.

Nævnet bemærker i tillæg til dette, at landsretten – under hensyn til sagens begrænsede problemstilling og de forklaringer, der var afgivet i byretten – fandt, at ankesagen var egnet til afgørelse på skriftligt grundlag, jf. retsplejelovens § 387, og at klageren ikke har oplyst om forhold, som giver anledning til at antage, at ankesagen vil kunne få et andet udfald.

Det, som klageren i øvrigt har anført, kan ikke føre til andet resultat.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Klageren får ikke medhold.

Peter Thønnings